

नवीन करारातील मंडळी

निर्णय घेणे ही या जगात राहण्यासाठी आवश्यक असलेली बाब आहे. आपले पुष्कळसे निर्णय हे लहान, क्षणिक आणि तुलनेने कमी महत्त्वाचे आहेत. इतर निर्णय इतके महत्त्वाचे असतात की, या जीवनात आपण देवासमोर कसे वागणार यावर त्याचा प्रभाव पडतो आणि आपले सार्वकालिक भवितव्य काय असेल हे त्यांमुळे निश्चित होते. जीवन आणि सार्वकालिकतेवर प्रभाव पाडणारे हे निर्णय घेण्यापूर्वी पुष्कळ विचार आणि प्रार्थनापूर्वक संशोधन करण्याची गरज असते. नवीन कराराच्या मंडळीत प्रवेश करण्याचा निर्णय घेण्याइतका दूरगामी परिणाम करणारा दुसरा निर्णय असू शकत नाही. या प्रश्नाच्या संदर्भात आपण जो काही निर्णय घेऊ त्याचा परिणाम देवासोबतचे आपले रोजचे जीवन, आपली आध्यात्मिक ओळख, आपली भक्ती, आणि आपली आध्यात्मिक सेवा यांवर पडेल. म्हणून पवित्र शास्त्राची सुस्पष्ट शिकवण आणि कसलाही पूर्वग्रह न बाळगता केलेला युक्तीवाद यांच्यानुसार उत्तर मिळेपर्यंत या प्रश्नाविषयी सखोल विचार करण्याची गरज आहे.

आपल्याकडून निष्ठा आणि समर्पणाची अपेक्षा करणारे निरनिराळे पुष्कळ धार्मिक गट आपल्या जगात आहेत. त्यासाठी निर्णय घेणे गरजेचे आहे. कोणती मंडळी नवीन कराराची मंडळी आहेत? हे आपल्याला कसे काय निश्चित करता येईल?

उपलब्ध असलेल्या पुराव्यांविषयी आपल्याला काळजीपूर्वक विचार करता यावा आणि देवाला संतोष होईल अशी निवड करता यावी यासाठी आपल्याला मदत व्हावी म्हणून आपल्या व्यावहारिक बुद्धीनुसार (कॉमन सेन्स) जी मार्गदर्शक तत्त्वे निश्चित केली आहेत ती अनुसरली पाहिजेत. जर आपण प्रामाणिकपणे त्या तत्त्वांची मदत घेतली, तर आजच्या जगात नवीन कराराची मंडळी कोणती आहे हे आपल्याला ओळखता येईल.

ही मार्गदर्शक तत्त्वे कोणती आहेत?

पहिल्या शतकात मंडळी कशा प्रकारे ओळखली जात असे?

नवीन करारात मंडळीचे पहिले चित्र आपल्याला प्रेषितांची कृत्येच्या दुसऱ्या अध्यायाच्या उत्तरार्धात पाहायला मिळते. मंडळीविषयी येशू आणि त्याच्या प्रेषितांनी जी भविष्ये सांगितली होती, त्यांच्या वृत्तान्तानुसार मंडळीच्या एकंदरीत चित्राविषयी आमच्या मनात अपेक्षा, पूर्वकल्पना शुभवर्तमानांनी निर्माण केली आहे (मत्तय.१६:१८; मार्क.९:१; प्रे. कृ.१:४-८). मग प्रेषितांच्या कृत्यांमध्ये मंडळीची स्थापना झाली, आणि मंडळीविषयीचे एक जिवंत चित्र पवित्र आत्म्याने आमच्यासमोर ठेवले.

मंडळीची प्रमुख गुणवैशिष्ट्ये कोणकोणती आहेत ते पाहण्यासाठी या चित्राची आपल्याला मदत होते. येशूने स्थापन केलेली मंडळी प्रत्यक्षात कशी दिसते किंवा कशी आहे याविषयी आता आपल्याला अंदाज करत बसण्याची गरज नाही.

प्रेषितांच्या कृत्यांच्या दुसऱ्या अध्यायामध्ये लूकाने मंडळीचे जे चित्र दिले आहे, त्यामध्ये मंडळीच्या मुख्य गुणवैशिष्ट्यांचे काळजीपूर्वक निरीक्षण करा :

ते प्रेषितांच्या शिक्षणात आणि सहवासात, भाकर मोडण्यात व प्रार्थना करण्यात तत्पर असत.

तेव्हा प्रत्येक मनुष्याला भय वाटले; आणि प्रेषितांच्या हातून पुष्कळ अद्भुत कृत्ये व चिन्हे घडत होती. तेव्हा विश्वास ठेवणारे सर्व एकत्र होते आणि त्यांचे सर्व काही समाईक होते. ते आपापली जमीन व मालमत्ता विकून जसजशी प्रत्येकाला गरज लागत असे तसतसे सर्वांना वाटून देत असत. ते दररोज एकचित्ताने व तत्परतेने मंदिरात जमत असत, घरोघरी भाकर मोडत असत आणि देवाची स्तुती करत हर्षने व सालस मनाने जेवत. सर्व लोक त्यांना प्रसन्न असत आणि प्रभू तारण प्राप्त होत असलेल्या माणसांची दररोज त्यांच्यात भर घालत असे (प्रे. कृ.२:४२-४७).

या चित्रामध्ये मंडळीची कोणकोणती गुणवैशिष्ट्ये आपल्याला पाहायला मिळतात ?

भक्कम समर्पित वृत्ती

प्रेषितांचे सिद्धान्त किंवा शिक्षण यांच्याशी दृढ किंवा भक्कम समर्पितता हे पहिले गुणवैशिष्ट्य आहे. लूकाने म्हटले, “ते प्रेषितांच्या शिक्षणात आणि सहवासात, भाकर मोडण्यात व प्रार्थना करण्यात तत्पर असत” (प्रे. कृ.२:४२).

प्रेषितांच्या शिक्षणाशी असलेली मंडळीची ही समर्पितता, प्रेषितांच्या शिक्षणाचे विश्वासूपणे केलेले अनुसरण, भक्ती, सेवा, देणे आणि प्रार्थना यांतील त्यांची एकत्रित

सहभागिता, प्रभूभोजन किंवा भाकर मोडणे यांत प्रतिबिंबित झाली.^१ ख्रिस्त त्यांचा प्रमुख होता, आणि प्रेषितांद्वारे त्यांना मिळालेल्या त्याच्या वचनाचा सन्मान करून ते मंडळीवरील त्याचे नेतृत्व मान्य करत होते.

ख्रिस्ताची मंडळी या नात्याने त्याचे अनुसरण करण्याची साधेसोपेपणाबाबत आपण ख्रिस्ती जगतातील फुटींना वाव देऊ नये. चर्च किंवा मंडळी मनुष्यनिर्मित नाही. ज्यांनी पवित्र आत्म्याच्या संदेशाचा स्वीकार केला आहे अशा लोकांचा तो गट आहे आणि म्हणून सुवार्तेचे आज्ञापालन करून पवित्र आत्म्याद्वारे ख्रिस्ताच्या मंडळीत सामील झाले आहेत. ते केवळ ख्रिस्ताचे आहेत. ते मानवी नेतृत्वाकडे पाहत नाहीत, तर मंडळीचा प्रमुख जो ख्रिस्त त्याच्या प्रकट झालेल्या वचनाद्वारे त्याच्याकडे (ख्रिस्ताकडे) पाहतात. त्याच्याशी विश्वासू असणे म्हणजे त्याने प्रेरित केलेल्या वचनामध्ये राहणे असे ते समजतात. ख्रिस्ती विश्वासाण्यांची उपासना, ख्रिस्ताचे हात या नात्याने जगातील त्यांचे कार्य आणि ख्रिस्तासोबतचे त्यांचे रोजचे जीवन हे पवित्र शास्त्राच्या मार्गदर्शनानुसार चालते.

पवित्र आत्म्याने मंडळीचे जे चित्र रेखाटले आहे, त्याकडे आपण पाहतो तेव्हा आपल्याला भक्कम किंवा दृढ समर्पिततेचे हे गुणवैशिष्ट्य पाहायला मिळते.

निःस्वार्थी अनुकंपा किंवा कळवळा

मंडळीच्या या दैवी चित्रामध्ये मंडळीच्या जे दुसरे गुणवैशिष्ट्य आपल्या नजरेतून सुटू शकणार नाही ते म्हणजे एकमेकांविषयी त्यांना वाटणारा निःस्वार्थी कळवळा. सत्याचे प्रामाणिकपणे आज्ञापालन केल्यामुळे त्यांच्यामध्ये एकमेकांविषयी कळवळायुक्त प्रीती निर्माण झाली. लूकने म्हटले, “ते आपापली जमीन व मालमत्ता विकून जसजशी प्रत्येकाला गरज लागत असे तसतसे सर्वांना वाटून देत असत” (प्रे. कृ.२:४५).

पन्नासाव्या दिवसाचा (पेन्टेकॉस्ट) सण पाळण्यासाठी यहुदी लोक संपूर्ण रोमन साम्राज्यातून आले होते. हा पेन्टेकॉस्ट नेहमीप्रमाणे सर्वसाधारण असेल असे त्यांना वाटले, पण तो तसा नव्हता, म्हणून त्यांना आश्चर्याचा धक्का बसला. संदेष्टे ज्या दिवसाची वाट पाहत होते, तोच हा ऐतिहासिक दिवस होता. पेन्नाचा संदेश ऐकल्यावर,

^१या वचनामध्ये लुकाच्या द्वारे प्रभूभोजन घेण्याच्या समयाच्या अंतराचे वर्णन केल्या गेले नाही, परंतु तो प्रेषित २०:७ मध्ये नक्कीच सुचित करतो की मंडळीच्या द्वारे आठवड्याच्या प्रत्येक पहिल्या दिवसी अर्थात ज्या दिवसी येशू जीवंत झाला, प्रभूभोजनात भाग घेतल्या जात होता.

पुष्कळ यहुदी लोकांनी ख्रिस्ती विश्वासणारे होण्याचा निर्णय घेतला (प्रे. कृ.२:४१). ख्रिस्ताप्रती त्यांचे आज्ञापालन हा त्यांच्यासाठी एक क्रांतिकारक बदल होता. एक म्हणजे, ते ज्या मंडळीचा भाग झाले होते तिच्याविषयी त्यांना यरुशलेमेत राहून प्रेषितांकडून अधिक शिकायचे होते. यरुशलेममध्ये राहण्याचा निर्णय असा अचानक घेणे त्यांच्यापैकी काही जणांसाठी फार कठीण झाले असेल, कारण त्यांनी त्या दृष्टीने पूर्वतयारी केली नव्हती. त्यांना घर आणि अन्नपाण्याची गरज लागणार. या समस्येचा सामना ज्यांना करावा लागला नाही अशा इतर ख्रिस्ती विश्वासणाऱ्यांनी दूरवरून आलेल्या या बंधूभगिनींसाठी काय केले? प्रीती आणि कळवळ्याने त्यांनी जो प्रतिसाद दिला, त्याला तोड नाही. या बंधुवर्गाची काळजी घेण्यासाठी काही जणांनी आपली घरेदारे आणि जमीनजुमला विकला. त्यांच्या कृत्यांमुळे कळवळ्याचा असा गुण दिसतो, जो ख्रिस्ताला त्याच्या मंडळीत नेहमी असावा असे वाटते.

त्यांचे हे देणे वर्णन करता येणार नाही इतके सुंदर होते, कारण ते त्यांनी पूर्णपणे स्वेच्छेने दिले होते. ते देण्यासाठी किंवा करण्यासाठी प्रेषितांनी त्यांच्यावर बळजबरी केली नव्हती (प्रे. कृ.५:४). ख्रिस्तासारख्या प्रीतीने आणि कळवळ्याने भरलेल्या अंतःकरणातून ते आले होते. ख्रिस्ताने त्यांच्यामध्ये निःस्वार्थी प्रीतीचा नवीन स्वभाव निर्माण केला होता.

सर्वांचा दर्जा एकसारखा व्हावा, किंवा सर्वांकडे एकसारख्या वस्तू असाव्यात म्हणून त्यांनी दिले नव्हते. त्यांचे जीवन हे सांप्रदायिक किंवा जातीय जीवन नव्हते, तर प्रीतीने एकमेकांची काळजी घेणारे जीवन होते. जे गरजू आहेत त्यांना त्यांनी दिले. त्यांनी *लोभाची* किंवा *हावरटपणाची* नव्हे, तर *गरजांची* पूर्तता केली. *आपत्तीच्या* प्रत्येक बाबीकडे *तातडीने* लक्ष दिले पाहिजे हे त्यांना माहीत होते. लोकांच्या गरजा वाढू लागल्या तेव्हा त्यांची पूर्तता करण्यासाठी इतर लोकांनी - त्यासाठी त्यांना जरी त्याग करावा लागला तरी - प्रीतीने कृती केली.

मंडळीविषयी लूकने म्हटले, “त्यांच्यातील कोणालाही उणे नव्हते, कारण जमिनींचे किंवा घरांचे जितके मालक होते तितके ती विकत आणि विकलेल्या वस्तूंचे मोल आणून प्रेषितांच्या चरणांपाशी ठेवत; मग ज्याच्या त्याच्या गरजेप्रमाणे प्रत्येकाला वाटून देण्यात येत असे” (प्रे. कृ.४:३४,३५). त्याने असेही म्हटले, “कोणीही आपल्या मालमत्तेतील काहीही स्वतःचे आहे असे म्हणत नसे, तर त्यांचे सर्वकाही समाईक होते” (प्रे. कृ.४:३२).

कळवळा हे ख्रिस्ताच्या मंडळीचे मूलभूत गुणवैशिष्ट्य आहे. त्याच्या वचनाचे

आज्ञाधारकपणे पालन जेथे नसेल, तेथे त्याची मंडळी असू शकत नाही, तसेच ख्रिस्ताच्या अंतःकरणाप्रमाणे विपुल कळवळा जेथे नसेल तेथेही त्याची मंडळी असू शकत नाही. ख्रिस्ती विश्वासणाऱ्यांच्या अंतःकरणात देवाची प्रीती वास्तव्य करत असल्याने त्यांच्यामध्ये कृतिशील बंधूप्रीती निर्माण होते. योहानाने लिहिले, “मग जवळ संसाराची साधने असून व आपला बंधू गरजवंत आहे हे पाहून जो स्वतःला त्याचा कळवळा येऊ देत नाही त्याच्या ठायी देवाची प्रीती कशी राहणार?” (१ योहान.३:१७).

पवित्र आत्म्याने मंडळीचे जे पहिले दृश्य दाखवले त्यात कळवळा हे लक्षणीय गुणवैशिष्ट्य स्पष्ट दिसते.

ख्रिस्तामध्ये संयुक्त

या चित्रामध्ये दिसणारे ख्रिस्ताच्या मंडळीचे तिसरे गुणवैशिष्ट्य म्हणजे ऐक्य. सुवार्ता आणि प्रेषितांची शिकवण यांच्याप्रती असलेल्या या लोकांच्या आज्ञापालनाद्वारे पवित्र आत्म्याने ख्रिस्ताच्या या मंडळीला एकमनाचे केले होते. लूकाने म्हटले, “तेव्हा विश्वास ठेवणारे सर्व एकत्र होते आणि त्यांचे सर्व काही समाईक होते” (प्रे. कृ.२:४४). पुढे त्याने म्हटले, “ते दररोज एकचित्ताने व तत्परतेने मंदिरात जमत असत, घरोघरी भाकर मोडत असत आणि देवाची स्तुती करत हर्षाने व सालस मनाने जेवत” (प्रे. कृ.२:४६).

येशूने स्थापन केलेल्या मंडळीतील हे सुंदर ऐक्य पाहत असताना, मंडळीच्या या पहिल्या चित्राच्या महत्त्वाची आपण स्वतःला आठवण करून देऊ या. ख्रिस्ताचे पृथ्वीवरील जीवन आणि मृत्यू यांचा झालेला परिणाम हे चित्र आपल्याला दाखवते. कसल्या प्रकारच्या मंडळीची स्थापना किंवा निर्मिती करण्यासाठी ख्रिस्त आला? निरनिराळी नावे असणाऱ्या, निरनिराळ्या विश्वासतत्त्वाप्रमाणे वागणाऱ्या आणि एकमेकांशी सहभागिता नसणाऱ्या पुष्कळ शाखांची मिळून बनलेली ती एक संस्था आहे का? किंवा तो ज्याचा प्रमुख आहे असे ते एकत्रित शरीर आहे? आपल्या मंडळीने कसे असावे आणि या जगात तिने कसे जगावे असे ख्रिस्ताला वाटते, त्याचे नवीन करारातील अतिशय सुस्पष्ट चित्रण आपल्याला प्रेषितांच्या कृत्यांच्या दुसऱ्या अध्यायात पाहायला मिळते. एकवाक्यता आणि जीवन हे त्या मंडळीचे वैशिष्ट्य होते, हे या चित्रातून स्पष्टपणे व्यक्त केले आहे. आज ख्रिस्ताची त्याच्या मंडळीसाठीच ही अपेक्षा आहे. धार्मिक जगतात सर्वत्र दिसणारे हे विभाजन हे माणसाने स्वतःच्या सुज्ञतेवर

विसंबून ख्रिस्ताची मंडळी सोडली आणि स्वतःच्या मंडळ्या निर्माण केल्या याचे निश्चित चिन्ह आहे.

ख्रिस्ताच्या मंडळीचे ऐक्य विवाहाद्वारे दाखवले जाऊ शकते. वेगवेगळी पार्श्वभूमी आणि निराळे कौटुंबिक जीवन असलेले पुरुष आणि स्त्री विवाहामध्ये एक होतात (इफिस.५:३१). त्यांचा विवाह झाल्यावर त्यांचे नवीन कुटुंब तयार होते. आता ते एकमेकांचे होतात आणि नवीन स्वभाव धारण करतात. वैयक्तिक महत्वाकांक्षा आणि वैयक्तिक उद्दिष्टे निघून जातात, आणि या नवीन कुटुंबासाठी नवीन ध्येये आणि महत्वाकांक्षा उदयास येतात. ते ऐक्याने एकत्र राहतात, ते एकजिवाचे आणि आत्म्याचे बनतात, कुटुंबाची उपजीविका, प्रीती आणि भवितव्य यांसाठी ते ऐक्याने मेहनत करतात. हे ऐक्य त्यांना कसे मिळाले? विवाहाद्वारे एकत्र येण्यासाठी त्यांची आपल्यांतील सहमती आणि विवाह कायद्याचे त्यांच्याकडून झालेले पालन यांमुळे त्यांना ते मिळाले. एकमेकांवर प्रीती करणे, एकमेकांची काळजी घेणे, एकमेकांना क्षमा करणे, विवाहामध्ये दिलेल्या वचनांचा आदर करणे, आणि विवाहाच्या पावित्र्याचा सन्मान करणे यांद्वारे ते ते टिकवतात.

मंडळीच्या बाबतीतही असेच नाही का? मंडळीच्या ऐक्यात आपण कसा प्रवेश करतो? ख्रिस्ताच्या सुवार्तेचा स्वीकार करण्याचा वैयक्तिक निर्णय घेऊन आपण त्याच्या शरीरात म्हणजे मंडळीत प्रवेश करतो. आपण त्या शरीरात प्रवेश केल्यावर पवित्र आत्मा ख्रिस्ताशी आणि मंडळीच्या प्रत्येक सभासदाशी आपले ऐक्य घडवून आणतो. त्याच्या शरीरात राहत असताना आपण एकदिलाने आणि एकमनाने प्रीती, सेवा करू लागतो आणि जगू लागतो. हे ऐक्य आपण कसे टिकवतो? भक्तीमध्ये, सेवेमध्ये आणि आपल्या रोजच्या जीवनामध्ये ख्रिस्ताच्या वचनाचा सन्मान करून आणि एकमेकांवर प्रीती करून व एकमेकांची क्षमा करून आपण ते ऐक्य टिकवतो.

ऐक्य हे ख्रिस्ताच्या मंडळीचे वादातीत गुणवैशिष्ट्य आहे. जेथे फुटी आहेत, तेथे ख्रिस्ताची मंडळी असू शकत नाही. आपण ख्रिस्ताच्या शरीरात प्रवेश करतो तेव्हा पवित्र आत्मा आपल्याला हे ऐक्य देतो आणि ख्रिस्ताचे शरीर म्हणून जगत असताना एकतर आपण ते टिकवू शकतो किंवा त्याला हानी पोहोचवू शकतो. तटफुटी ही प्रत्येक ख्रिस्ती विश्वासणाऱ्याच्या दृष्टीने अचिंतनीय (विचार न करण्याची) गोष्ट असली पाहिजे. पवित्र आत्म्याने रेखाटलेल्या या चित्रानुसार, या जगात केवळ ख्रिस्ताच्या मंडळीतच ऐक्य सापडेल.

आज मंडळी कशी ओळखली जाऊ शकेल ?

तिच्या प्रारंभाचा विचार करा

नवीन कराराची मंडळी ओळखण्याचे महत्वाचे चिन्ह म्हणजे तिची सुरुवात किंवा प्रारंभ झाला तो काळ. नवीन कराराच्या मंडळीच्या स्थापनेच्या काळाशिवाय इतर कोणत्याही वेळी स्थापना झालेली मंडळी ही नवीन कराराची मंडळी नाही.

येशू ख्रिस्ताने त्याच्या वैयक्तिक सेवाकार्याच्या तिसऱ्या टप्प्याच्या दरम्यान अभिवचन दिले की, “मी आपली मंडळी रचीन” (मत्तय.१६:१८). त्याच्या पुनरुत्थानानंतरच्या पहिल्या पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी त्याने हे अभिवचन पूर्ण केले (प्रे. कृ.२:४१-४७). या पेन्टेकॉस्टनंतर नवीन करारात मंडळीचे अस्तित्व दर्शवण्यात आले आहे (प्रे. कृ.५:११; ७:३८; ८:१,३).

समजा, “माझ्या मंडळीची सुरुवात जुन्या करारात झाली” असे कोणी म्हटले, तर त्याची मंडळी खूपच अगोदरची आहेत. जुन्या करारात राज्याचे भविष्य केले आहे, पण त्याची स्थापना झाल्याचा काहीही उल्लेख नाही. समजा कोणी तरी म्हटले, “माझ्या मंडळीची सुरुवात इसवी सनाच्या तिसऱ्या शतकात झाली,” तर त्याची मंडळी खूप विलंबाने झाली. ती नवीन कराराची मंडळी होऊ शकत नाहीत. भविष्यात कधी तरी मंडळीची स्थापना होईल अशी आशा बाळगून नवीन करार संपत नाही. उलट, संपूर्ण जगात मंडळीचा सामर्थ्यशाली प्रसार झाल्यामुळे रोमन साम्राज्य हादरून गेले तेव्हा तो (नवीन करार) संपतो.

सर्वसामान्यपणे पाहू गेल्यास १६ व्या शतकात, धर्मसुधारणेच्या दरम्यान किंवा नंतर, प्रॉटेस्टंट मंडळ्या अस्तित्वात आल्या. नवीन करारात कुठल्याही प्रकारचा कोणताही पंथ आढळत नाही. नवीन करारातील मंडळीची स्थापना झाली, आणि मग काही शतकांनंतर, नवीन कराराच्या मंडळीच्या व्यवस्थेपासून लोक मार्गभ्रष्ट होऊ लागले तेव्हा निरनिराळे पंथ स्थापन झाले. कोणत्याही पंथाची स्थापना होण्याच्या खूप अगोदर, ख्रिस्ताचा स्वीकार करणारे, ख्रिस्ताच्या शरीरात राहणारे व भक्ती करणारे लोक असे नवीन करारातील मंडळीचे चित्र आहे.

तुम्ही एखाद्या मंडळीविषयी विचार करता तेव्हा, “या मंडळीची खरी सुरुवात कधी झाली?” असा प्रश्न विचारा. तिची सुरुवात आपल्या प्रभूच्या पुनरुत्थानानंतरच्या पेन्टेकॉस्टपेक्षा निराळी असेल तर ती नवीन कराराची मंडळी असू शकत नाही.

तिचा उद्देश काय आहे ते लक्षात घ्या

नवीन कराराची मंडळी ओळखण्याचे दुसरे वैशिष्ट्य म्हणजे तिचे ध्येय किंवा तिचा उद्देश काय आहे ते लक्षात घेणे. नवीन कराराची मंडळी होणे या व्यतिरिक्त नव्या कराराच्या मंडळीचे जगात दुसरे काही ध्येय नाही. त्याच्यासारखे दुसरे काही तरी मिळवण्याचा ती प्रयत्न करत नाही. ती तीच मंडळी होण्याची इच्छा बाळगते!

“कोणती मंडळी नवीन कराराची मंडळी आहेत?” या प्रश्नाविषयी विचार करताना तुम्ही एखाद्या मंडळीविषयी प्रश्न उपस्थित करू शकता की, “तिचे या जगातील ध्येय काय आहे?” नवीन करारातील मंडळी ही जगात ख्रिस्ताचे शरीर होती. पौलाने म्हटले, “तसे आपण पुष्कळ जण असून ख्रिस्तामध्ये एक शरीर आणि प्रत्येक जण एकमेकांचे अवयव असे आहेत” (रोम.१२:५). आपल्या समाजात ख्रिस्ताचे शरीर होण्याची इच्छा न बाळगणारी मंडळी नवीन कराराची मंडळी होऊ शकत नाहीत.

ख्रिस्ताने त्याच्या शिष्यांना एखादा पंथ होण्यास सांगितले नाही. त्याने त्यांना या जगात त्याचे जिवंत शरीर होण्यास सांगितले. या शरीराने त्याचे नाव धारण करायचे आहे, त्याच्या नावात एकत्र येऊन त्याची उपासना करायची आहे, आणि त्याच्या गौरवासाठी या जगात कार्य करायचे आहे.

त्यांच्या कार्यप्रणालीचे परीक्षण करा

नवीन कराराची मंडळी ओळखण्याचे अजून एक साधन म्हणजे त्या चर्चची कार्यप्रणाली, त्यांच्या रूढी यांचे परीक्षण करणे. आमची मंडळी नवीन कराराची मंडळी आहेत असे म्हणणे ही एक गोष्ट झाली, पण आपल्या आचरणाद्वारे चर्चची ओळख दाखवणे ही सर्वस्वी दुसरी गोष्ट आहे. आम्ही नवीन कराराची मंडळी आहोत असे कोणतीही मंडळी म्हणले, पण त्यांच्या दाव्याचा पुरावा नेहमी त्यांच्या वागणुकीत असतो.

नवीन कराराच्या मंडळीची कृतीकर्तव्ये काय कशी होती हे नवीन करारात आपल्याला सहज पाहायला मिळते. नवीन कराराची मंडळी दर आठवड्याच्या पहिल्या रविवारी भक्तीसाठी एकत्र जमत असे आणि प्रभूच्या मरणाची आठवण म्हणून भाकर मोडत (प्रभूभोजन) असे (प्रे. कृ.२०:७; १ करिंथ.११:२०; इब्री.१०:२५). ख्रिस्ती विश्वासणारे आपल्या अंतःकरणात गायनवादन करून एकत्र गात असत आणि एकमेकांची उन्नती करत असत. भक्तीमध्ये ते वाद्यांचा उपयोग करत असत असा नवीन करारात कोठेही उल्लेख नाही, तसेच वाद्यांचा उपयोग करत असत असा नवीन

करारात कोठेही उल्लेख नाही, तसेच वाद्यांचा उपयोग करण्याविषयी आज्ञाही दिलेली नाही (इफिस.५:१९; कलससै.३:१६). देवाचे कार्य पुढे चालावे आणि गरीबांना मदत करता यावी म्हणून ते दर आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी आपल्या भौतिक भरभराटीतून देत असत (१ करिंथ.१६:१,२). ते एकत्र प्रार्थना करत आणि देवाने प्रेरणा दिलेल्या माणसांद्वारे देवाने प्रकट केलेल्या इच्छेचा विचार करत असत (प्रे. कृ.२:४२). (पृष्ठ 219 ते 223 पाहा). मूर्तीची पूजा करणे आणि उपासनेमध्ये मेणबत्त्या किंवा धुपाचा वापर करणे याला परवानगी दिलेली नाही, आणि नवीन कराराच्या मंडळीची ती प्रथा नाही. नवीन करारातील प्रत्येक मंडळी वडिलांच्या नेतृत्वाखाली (एल्डर्स) स्वयंशासित होती (१ तीमथ्य.३:१-७). ते केवळ येशूलाच मंडळीचा प्रमुख मानत असत. डिकन्स (१ तीमथ्य.३:८-११) आणि सुवार्तिक (२ तीमथ्य.४:१, २) हे वडिलांच्या नेतृत्वाखाली मंडळीत सेवा करत असत.

नवीन कराराची मंडळी ओळखण्यासाठी आपण नवीन कराराच्या मंडळीच्या प्रथांची यादी केली पाहिजे, आणि आपल्या सभोवती असणाऱ्या मंडळ्यांची तिच्याशी तुलना केली पाहिजे. दोन्हींच्या प्रथापरंपरांमध्ये जर आपल्याला पूर्ण साधर्म्य आढळले, नवीन कराराच्या पद्धतीचा पालन करणारी मंडळी जर आपल्याला सापडेल, तर नवीन कराराची, प्रभूची मंडळी आपल्याला सापडेल.

त्यांच्या नावांकडे लक्ष द्या

नवीन कराराची मंडळी ओळखण्याची अजून एक खूण म्हणजे त्या मंडळ्यांची नावे. पवित्र शास्त्रात नवीन कराराच्या मंडळीचे वर्णन करण्यासाठी जे शब्दप्रयोग वापरले आहेत, ते तिला पंथ - संप्रदायांपासून वेगळे करतात.

नवीन कराराच्या मंडळीला नवीन करारात “ख्रिस्ताचे शरीर” (इफिस.४:१२), “देवाची मंडळी” (१ करिंथ.१:२), “ख्रिस्ताच्या मंडळ्या” (रोम.१६:१६), “ज्येष्ठांचा समाज” (इब्री.१२:२३), “स्वर्गाचे राज्य” (मत्तय.१६:१९), आणि “मंडळी” (इफिस.१:२२) असे म्हटले आहे. हे वाक्यप्रयोग मंडळीचे स्वरूप आणि तिची ओळख किंवा व्यक्तित्व दाखवतात. ते नावांपेक्षा वर्णनात्मक जास्त आहेत.

नवीन करारात नसलेले नाव किंवा नसलेले वाक्यप्रयोगाच्या नावाच्या मंडळीविषयी जर तुम्ही विचार करत असाल तर काय? अर्थातच ते स्वीकारण्यायोग्य नाही हे आपण मान्य केले पाहिजे. एक, जर ही मंडळी नवीन कराराची मंडळी आहे, तर मग नवीन कराराच्या बाहेरचे नाव तिने का घेतले आहे? दोन, जर ही नवीन कराराची मंडळी

आहे, तर ती नवीन कराराची मंडळी आहे हे सर्वांना समजावे म्हणून नवीन करारातील वाक्यप्रयोग का वापरत नाही? तीन, नवीन कराराच्या बाहेरचे नाव विचार न करता मंडळी वापरत असणे शक्य आहे. अर्थातच ही बाब त्यांच्या लक्षात आणून दिली, तर ती नवीन कराराची मंडळी नाही असा लोकांचा गैरसमज होऊ नये म्हणून ते नक्कीच जुने नाव बदलून नवीन करारातील नाव मंडळीला देतील.

ज्या मंडळीला नवीन कराराची मंडळी व्हायचे असेल, तिने नवीन करारातील मंडळीची गुणवैशिष्ट्ये आपल्यामध्ये विकसित करावीत आणि आपण नवीन कराराची मंडळी आहोत असे सर्वांना समजावे म्हणून नवीन करारातील मंडळीला जी नावे दिली आहेत, त्यांपैकी आणि केवळ त्यांपैकीच एखादे नाव मंडळीला द्यावे.

सारांश

पवित्र आत्म्याने नवीन कराराच्या मंडळीचे जे चित्र दाखवले आहे, त्यात मंडळीचे तीन असाधारण गुणविशेष दिसून येतात. हे गुणविशेष मंडळीला इतर सर्व धार्मिक संस्थांपासून सर्व काळासाठी वेगळे करतात. एक, त्याची मंडळी ही त्याच्या वचनाचे पालन करणाऱ्या आणि त्याने प्रेरित केलेल्या वचनात राहणाऱ्या लोकांचा समूह आहे. दोन, मंडळीतील प्रत्येक सभासदांसाठीचा कळवळा, तसेच भौतिक लाभ किंवा संपत्तीपेक्षा मंडळीतील गरजू सभासदांविषयी वाटणारी प्रेमळ कळकळ हे या मंडळीचे गुणवैशिष्ट्य आहे. तीन, सुवार्तेच्या द्वारे मंडळीत प्रवेश करणारी प्रत्येक व्यक्ती ख्रिस्तामध्ये आणि मंडळीतील इतर सभासदांमध्ये पवित्र आत्म्याच्या योगे एक होते, आणि त्याच्या प्रीतीने आणि रोज ख्रिस्ताच्या वचनाचे पालन करण्याद्वारे ते ऐक्य टिकवून ठेवते. एकदिलाचे आणि एकजिवाचे कुटुंब असे मंडळीचे चित्र रेखाटले आहे!

मग आज आपण ख्रिस्ताची मंडळी कशी होऊ शकतो? दोन शब्द ही पद्धत सुचवतात : “हुबेहूब नक्कल करणे” आणि “समर्पित करणे”. ख्रिस्ताचे अनुयायी होण्याच्या ज्या मार्गाविषयी या पाठात सांगितले आहे, त्याचे आपण तंतोतंत पालन करू या. पेत्र येशूची सुवार्ता सांगताना या लोकांनी ऐकले आणि “आम्ही काय करावे?” म्हणून आक्रोश केला. पेत्राने त्यांना सांगितले, “पश्चात्ताप करा, आणि पापक्षमा व्हावी म्हणून तुम्ही प्रत्येकजण येशू ख्रिस्ताच्या नावात बाप्तिस्मा घ्या” (प्रे. कृ.२:३८). देवाच्या वचनाद्वारे त्यांच्यामध्ये विश्वासाची पेरणी झाली, आणि पापांची क्षमा व्हावी म्हणून त्यांनी पश्चात्ताप करून बाप्तिस्मा घेतला, आणि प्रभूने त्यांची मंडळीत भर घातली. लोकांना आपले स्वतःचे करण्याची ही ख्रिस्ताची पद्धत

आहे. आज जो कोणी या पद्धतीचा अवलंब करतो, त्यांच्यासाठी ख्रिस्त तेच करील जे त्याने यांच्यासाठी केले. त्याने जशी त्यांच्यावर प्रीती केली तशी प्रीती तो आपणा प्रत्येकावर करतो, तो त्यांच्यासाठी जसा मरण पावला, तसाच आपल्यासाठीही मरण पावला.

आपण ख्रिस्ताच्या वचनाचे पालन करूया आणि आपणा स्वतःला त्याच्या जिवंत मंडळीला समर्पित करू या. प्रेषितांची कृत्ये २ मध्ये सांगितल्यानुसार, ख्रिस्ताच्या वचनाचे अनुसरण करणे, ख्रिस्ताच्या अंतःकरणाने जीवन जगणे आणि पवित्र आत्म्याने त्याच्या मंडळीला जे ऐक्य दिले आहे, ते राखून ठेवणे यांच्याद्वारे हे केले पाहिजे.

ख्रिस्ताची मंडळी कशी आहे किंवा कशी दिसते हे आता आपल्याला माहीत झाल्यामुळे, ख्रिस्ताची मंडळी होण्याचा निश्चय आपण करू या.

अभ्यासासाठी प्रश्न

(उत्तरे पृष्ठ 236 वर)

१. ते प्रेषितांच्या “शिक्षणात ... तत्पर असत” (प्रे. कृ.२:४२) या शब्दप्रयोगाचा अर्थ स्पष्ट करा. आपल्यासाठी आज त्याचा काय अर्थ आहे?
२. यरुशलेमच्या मंडळीत कोणत्या प्रकारची एकता होती याचे वर्णन करा.
३. आज ख्रिस्ताच्या मंडळीने कसे दिसले किंवा कसे असले पाहिजे?
४. कोणती मंडळी नवीन कराराची मंडळी आहे हे निश्चित करणे हा दूरगामी परिणाम कसा आहे?
५. पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी नवीन कराराच्या मंडळीची सुरुवात किंवा स्थापना झाली हे दाखवणारी प्रेषितांची कृत्ये २ मधील वचने सांगा.
६. निरनिराळ्या पंथ किंवा संप्रदायांची सुरुवात कधी झाली?
७. ख्रिस्ताचे शरीर कशाने बनते - विश्वासान्या व्यक्ती, का पंथीय मंडळ्या? (पाहा १ करिंथ.१२:२४).
८. नवीन कराराच्या मंडळीने जसे नाव धारण केले, तसेच नाव मंडळीने धारण करण्याची का गरज आहे?
९. नवीन कराराच्या मंडळीच्या पद्धतीचे आज पालन करण्याची गरज आहे का?

शब्दार्थ

त्याच्यामध्ये राहणे - येशूच्या शिक्षणावर प्रीती करणे, त्याचा अभ्यास करणे आणि त्याचे पालन करणे (योहान.८:३०-३२).

भाकर मोडणे - प्रभुभोजन घेणे (पाहा प्रे. कृ.२:४२; २०:७).

सेवक (डीकन) - मंडळीची सेवा करण्याची ज्यांची निवड करण्यात आली आहे असे पात्र किंवा लायक पुरुष (१ तिमथ्य.३:८-१३). ते वडिलांच्या नेतृत्वाखाली सेवा करतात (फिलिप्वै.१:१; प्रे.कृ.२०:२८).

वडील (एल्डर्स) - स्थानिक मंडळीचा कारभार पाहण्यासाठी ज्यांची निवड करण्यात आली आहे असे प्रौढ लोक (१ तिमथ्य.३:१-७).

वाद्यसंगीत - मानवनिर्मित तंतुवाद्ये (सतार, गिटार इ.); हवेच्या साहाय्याने वाजवायची वाद्ये (उदा. हार्मोनियम, बासरी इ.); पितळेची वाद्ये (उदा. झांज इ.) की बोर्ड आणि तबला इ. वाद्यांवर वाजवलेले संगीत. मंडळीमध्ये भक्ती करण्याच्या संदर्भात या वाद्यांचा उल्लेख नवीन करारात केलेला नाही. गीतगायन करणे हा आमच्या सार्वजनिक भक्तीचा भाग असावा अशी देवाची इच्छा आहे (इब्री.२:१२; इफिस.५:१९; कलस्सै.३:१६). याकोब.५:१३ मध्ये वैयक्तिक भक्तीमध्ये गीत गायला उत्तेजन दिले आहे.

प्रॉटेस्टंट - मानवनिर्मित धार्मिक गटांना दिलेले नाव. यांची विश्वासतत्त्वे आणि पद्धती या प्रॉटेस्टंट धर्मसुधारणेच्या तत्त्वांवर आधारित आहेत. या चळवळीच्या पुढाऱ्यांनी काही कॅथॉलिक पद्धतींना (उदा. पोपचा आणि धर्मगुरूंचा अधिकार मान्य करणे) विरोध केला. या चळवळीने जरी काही चुकांचा विरोध केला असला, तरी नवीन कराराची मंडळी ही इतर लोकांच्या कृतींवर केलेल्या प्रतिक्रियेवर नाही, तर देवाच्या वचनावर आधारित असली पाहिजे.